

Mijn Stad Rotterdam: In gesprek over vooruitgang

Dean Bowen – Spoken word performance

Vital Cities
and Citizens

© Joia de Jong

Ik heb haar een silhouet geschetst

Gaf haar namen om te dragen

Soms te groot om te vermijden

Soms stoot ik mijn knie, adopteer ik haar splinters

En ik weeg ze af

Laat ze achter in dit lijf als litteken op een landschap dat nergens om vroeg

Ik vind haar te klein, vaak

Een talisman op tafels van schrijvers en uit reflectief materiaal vervaardigt

Ze bezingen haar als hopeloos verouderd of zichzelf voorbijrazend

Een troep om onschadelijk te maken tijdens een alternatieve klaagzang

Ze is verzameld

In boekjes, fotolijstjes, onderzoeken enzovoorts

Gortdroog tussen de pagina's van beleidsvoorstellen in 2023

Maar ze is ook van mij

Dat misschien niet altijd geweest
En ik weet haar niet een andermans bezit
Er is hier van alles op te eisen
Ik noem haar erfgoed
Zeg dat ze van iedereen
En ik zie veranderen wat of hoe
Zie de bloedvlekken eruit gepoetst
Hoe ze gestroomlijnd, een nieuw vernis gegeven wordt
En hoor haar spreken
Met tongen te veel.
Een lome fluisterton van hoe ze gebruikt (misbruikt)
Want alles in haar is politiek en invloed op onze steeds minder gemengde gemeenschappen
Grootstedelijk flair en marketingtaal
Wapperend in de gewelddadige winden van een nieuwe retoriek
Of een oude, toegeëigend
En hebben we dit niet eerder al uitgelijnd
Elkaar beloofd dat we nooit meer, dit
En ook dit alweer niet nagekomen
Dit iets moet altijd maar voorwaarts
De rest is slechts een aanwezigheid om systematisch te wijken
Wie geeft ons, in haar de ruimte die we innemen
Om gehoor te geven aan haar causale verbanden
Dit iets moet
En ook dit is kapitaal
De monsters van een opgedrongen postmodernisme
Onaanraakbaar zoals een angststoornis, een eenrichtingsverkeer
Maar heilzaam...toch?
En helend...toch?
Een opioïde bevlieging die bezitneemt van deze gecodeerde stad
high on its own supply, but what the fuck does it make happen

Soms moeten we profeten beter verstaan
iets met andere geboden in de weet dat ook deze ontvlambaar
Veranderlijk
Verteren is toxische zelfliefde
Een voeden op alles dat zij inhoud
En ook dat is normatief en smaakt naar iets
Een obsceniteit geprojecteerd op het materiaal van een stad
Die zich strekt voorbij haar dimensies en die tongen van ons
Een buik te bol gedronken en ook dit is houden van
Of een poging tot
Ergens is er een ontsteking, dat ons potentieel weet aan te vallen
Het uiteen te rijten tot het alles aanraakt
Als ontferming over alles dat ook wij geworden zijn
En misschien zijn dat wel de vragen te stellen
Chaotische ordening is ook een ordening
Etaleert de uitwassen van een industrie die zichzelf voortbrengt
En van alles iets bruikbaar maakt
Rotterdam is trage chemische halfwaardetijd
Of een kapitalistische ambitie
Marktwerking en een soort geopolitiek tekortkomen
Dat zich arbeidsarm, door in de pen geklommen enkelingen gebrekkig laat beschrijven
In haar gebreken
Zijn het niet juist onze verhalen die een beperkte spanwijdte kennen
Stukvallen of geschreven moeten
Misplaatste romantiek vermaakt dit alles tot semantisch spel of cinema
Maar ook dit vergaat
Verwordt grondstof voor haar volgende iteratie
Een circulaire beweging of drogreden waarmee bedoeld
iets als logisch mankement
Maar ze lost zich op

Er is iets tragisch aan alles dat zich op ware schaal in de periferie begeeft
iets dat altijd buiten handbereik blijft
Want niet alle materie is ondoorzichtig of marginaal
Of iets anders dan oplossingen
Oplossingen zijn geen antwoorden en hier moet ik mannen van overtuigen
En het schuurt aan de grenzen van de stad
Rotterdam is alles dat overlapt en zich op dezelfde plek begeven wil
Hier niet in slaagt
Ons afleidt van de mensen, de dieren en de rest
Met een andere kleur dan de onze
En het is allemaal iets
En het vult ons uit
Tot wij niets meer dan een overdaad uit de extremen van ons eigen te veel
Dit allemaal zijn de dingen die de dingen blijven
Ik heb haar zwart als silhouetten
Als een lichaam dat ik thuis noem
Geef haar namen om te dragen
Bouw een altaar uit de vormen
En geef het iedereen terug.

About the author

Dean Bowen (1984) is dichter en performer. Hij publiceerde eerder gedichten op online platforms Samplekanon en Hard//Hoofd en in verschillende tijdschriften, waaronder nY en Kunsttijdschrift Vlaanderen. Zijn krachtige voordracht maakt hem een graag geziene gast bij verscheidene woordkunstpodia in zowel Nederland als België. Zo was hij onder andere te zien bij Poetry International Festival Rotterdam, Read My World en Dichters in de Prinsentuin. Hij is de winnaar van de eerste Van Dale SPOKEN Award in de categorie 'Poëzie'. Ook is hij redacteur bij Perdu, een literaire stichting te Amsterdam die zich bezighoudt met poëzie en experiment en freelance inzetbaar als host, spreker, programmamaker en acteur. Hij publiceerde dit jaar zijn debuutbundel Bokman bij Uitgeverij Jurgen Maas.